

บทที่ 8 การกำหนดการทำงานของเชลล์สคริปต์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1 เพื่อให้สามารถใช้คำสั่ง test สร้างเงื่อนไขได้
- 2 เพื่อให้สามารถใช้คำสั่ง if-then-else ได้
- 3 เพื่อให้สามารถใช้คำสั่ง while ได้
- 4 เพื่อให้สามารถใช้คำสั่ง until ได้
- 5 เพื่อให้สามารถใช้คำสั่ง for ได้
- 6 เพื่อให้สามารถใช้คำสั่ง case ได้
- 7 เพื่อให้สามารถใช้คำสั่ง select ได้
- 8 เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้คำสั่งเงื่อนไขในเชลล์สคริปต์ได้

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงการกำหนดการทำงานของเชลล์สคริปต์เพื่อใช้ในการควบคุมทิศทางของ เชลล์สคริปต์ซึ่งเป็นสคริปต์ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เชลล์สคริปต์ทั่วไปนั้น จะมีการทำงานเริ่มต้นจาก ต้นไฟล์ไปยังท้ายไฟล์ ซึ่งจะไม่มีการควบคุมใดๆ แต่สำหรับงานที่มีความซับซ้อนต้องมีการตัดสินใจ นั้น จะต้องมีการเขียนสคริปต์ที่สามารถกำหนดทิศทางการทำงานได้

8.1. คำสั่ง Test

การที่กำหนดให้เชลล์ทำงานในทิศทางใดนั้นจะอาศัยเงื่อนไขในการกำหนดทิศทาง โดยค่าของ เงื่อนไขที่ใช้ในการกำหนดทิศทางนั้นจะมีอยู่ 2 ค่า คือ ค่าจริงและค่าเท็จ สำหรับการสร้างเงื่อนไขนั้น เราจะสร้างด้วยการใช้คำสั่ง test โดยจะแบ่งลักษณะของการสร้างเงื่อนไขเป็น 3 ลักษณะ

ดังนี้คือ

- เงื่อนไขการเปรียบเทียบข้อความ
- เงื่อนไขการตรวจสอบไฟล์
- เงื่อนไขการเปรียบเทียบค่าของตัวเลข

8.1.1. การเปรียบเทียบข้อความ

การสร้างเงื่อนไขโดยการเปรียบเทียบข้อความนี้แบ่งเป็นย่อยๆ ได้อีก

4 ประเภทดังนี้

- `test string1 = string2` จะเปรียบเทียบ `string1` กับ `string2` โดยถ้า `string1` และ `string2` เหมือนกัน ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นค่าจริง แต่ถ้าไม่เหมือนจะให้ค่าเท็จออกมา

- `test string1 != string2` เป็นการเปรียบเทียบที่กำหนดไว้ว่า ถ้า `string1` และ `string2` ไม่เหมือนกับผลลัพธ์ที่ได้เป็นค่าจริง แต่ถ้า `string` ทั้งสองเหมือนกันก็จะให้ค่าเท็จออกมา
- `test -n string` เป็นการเปรียบเทียบ `string` ว่าเป็น `null` หรือไม่ ถ้า `string` นี้ไม่เป็น `null` ผลลัพธ์จะให้ค่าจริง แต่ถ้าเป็น `null` จะให้ค่าเท็จออกมา
- `test -z string` ถ้า `string` นี้เป็น `null` ก็จะให้ค่าจริง แต่ถ้าไม่เป็น `null` จะให้ค่าเท็จ ออกมา

• 8.1.2. การตรวจสอบไฟล์

- `test -d name` จะตรวจสอบ `name` ที่กำหนดว่าเป็นไดเรกทอรีที่มีอยู่จริงหรือไม่ ถ้าใช่จะให้ค่าจริงออกมา แต่ถ้าไม่ใช่จะให้ค่าเท็จ
- `test -e name` จะตรวจสอบว่า `name` เป็นไฟล์หรือไดเรกทอรีที่มีอยู่จริงหรือไม่ถ้าใช่จะให้ค่าจริง แต่ถ้าไม่ใช่จะให้ค่าเท็จ
- `test -f name` จะตรวจสอบว่า `name` เป็นไฟล์ที่มีอยู่จริงหรือไม่ ซึ่งนอกจากไฟล์นี้ จะต้องมียุ่จริงแล้วยังต้องเป็นไฟล์ธรรมดาที่ไม่ใช่ไดเรกทอรีหรือไฟล์ชนิดพิเศษชนิดอื่นๆถึงจะให้ผลลัพธ์เป็นค่าจริง ถ้าผิดเงื่อนไขจากนี้จะให้ค่าเท็จออกมา
- `test -r name` ถ้า `name` ที่กำหนดเป็นไฟล์หรือไดเรกทอรีที่เปิดสิทธิ์ในการใช้งานให้สามารถอ่านได้ค่าจริงออกมา แต่ถ้าไม่เปิดสิทธิ์ให้อ่านก็จะให้ค่าเท็จออกมาแทน
- `test -w name` ถ้า `name` เป็นไฟล์หรือไดเรกทอรีที่เปิดสิทธิ์ในการใช้งานให้สามารถ เขียนได้ก็จะให้ค่าจริง แต่ถ้าไม่เปิดสิทธิ์สามารถเขียนได้ก็จะให้ค่าเท็จออกมา
- `test -x name` ถ้า `name` เป็นไฟล์หรือไดเรกทอรีที่เปิดสิทธิ์ให้สามารถเขียนได้จะ ออกมา
- `test -s name` ถ้า `name` เป็นไฟล์ที่มีอยู่จริงและมีขนาดไม่เป็น 0 ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็น ค่าจริง แต่ถ้านอกเหนือจากนี้ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นเท็จแทน
- `test -o name` แต่ถ้าผู้ที่เรียกใช้คำสั่งนี้เป็นเจ้าของไฟล์หรือไดเรกทอรีที่ชื่อ `name` แล้วผลลัพธ์เป็นค่าจริง แต่ถ้าผู้เรียกใช้คำสั่งไม่ได้เป็นเจ้าของไฟล์หรือไดเรกทอรีนั้นผลลัพธ์จะออกเป็น ค่าเท็จแทน
- `test -G name` ถ้าเลขกลุ่ม (Group ID) ของไฟล์หรือไดเรกทอรีที่ชื่อ `name` มีค่า เหมือนเลขกลุ่มของผู้ใช้ที่เรียกคำสั่งผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นค่าจริง แต่ถ้าไม่ใช่จะเป็นค่าเท็จแทน
- `test name1 -nt name2` ถ้า `name1` เป็นไฟล์ที่ใหม่ที่ชื่อ `name2` จะเป็นค่าจริงออกมา แต่ถ้าไม่ใช่จะให้ค่าเท็จแทน
- `test name1 -ot name2` ถ้า `name1` เป็นไฟล์ที่เก่าชื่อ `name2` จะให้ค่าจริง แต่ถ้า ไม่ใช่จะให้ค่าเท็จแทน

การที่จะเปรียบเทียบว่าไฟล์ไหนเก่าหรือใหม่กว่ากันนั้น จะ
เปรียบเทียบจากเวลาที่แก้ไขไฟล์ (Modification Time) นั้นๆ

8.1.3. การเปรียบเทียบค่าของตัวเลข

นอกจากการเปรียบเทียบใน 2 ลักษณะที่กล่าวมาแล้ว วิธีในการ
เปรียบเทียบค่าของตัวเลขเป็น อีกวิธีหนึ่งที่ใช้กัน เพราะในเชลล์สคริปต์นั้น
จะมีการใช้ค่าของตัวเลขอยู่มาก โดยจะสามารถแบ่งการ เปรียบเทียบออก
ได้ดังนี้

- `test num1 -lt num2` ถ้าค่าของ `num1` น้อยกว่า `num2` จะให้ค่าจริงออกมา แต่
ถ้า มากกว่าหรือเท่ากันจะให้ค่าเท็จแทน
- `test num1 -le num2` ถ้าค่าของ `num1` น้อยกว่าหรือเท่ากับ `num2` แล้วจะได้
ผลลัพธ์ที่เป็นค่าจริง แต่ถ้ามากกว่าจะเป็นค่าเท็จ
- `test num1 -gt num2` ถ้าค่าของ `num1` มากกว่า `num2` จะค่าจริง แต่ถ้าน้อยกว่า
หรือ เท่ากันจะให้ค่าเท็จแทน
- `test -ge num2` ถ้าค่าของ `num1` มากกว่าหรือเท่ากับ `num2` แล้ว จะได้
ผลลัพธ์ที่เป็น จริง แต่ถ้าน้อยกว่าจะได้ค่าเท็จแทน
- `test num1 -gq num2` ถ้าค่าของ `num1` เท่ากับ จะได้ค่าจริง แต่ถ้าไม่เท่ากัน
จะเป็น ค่าเท็จ
- `test num1 -ne num2` ถ้าค่าของ `num1` ไม่เท่ากับ `num2` จะได้ค่าจริง แต่ถ้าค่า
ทั้งสองเท่ากันจะได้ค่าเท็จแทน

คำสั่ง `test` ที่ใช้ในการทดสอบเงื่อนไขนั้น สามารถใช้เครื่องหมาย []
แทนได้เช่น `test num1 -ge num2` ถ้าใช้เครื่องหมาย [] จะได้ดังนี้ `[num1 -ge num2]`
เป็นต้น

การทดสอบเงื่อนไขที่กล่าวมาแล้วทั้ง 3 แบบ จะให้ค่าของการ
ทดสอบอยู่ 2 ค่า คือ ค่าจริงและ ค่าเท็จ ซึ่งเราสามารถที่จะนำผลลัพธ์ของ

เงื่อนไขแต่และเงื่อนไขมาประมวลผลร่วมกันโดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

! เป็นการเปลี่ยนค่าของผลลัพธ์จากจริงเป็นเท็จ หรือ จากเท็จเป็นจริง
(not)

-a เป็นการนำผลลัพธ์ของเงื่อนไข 2 เงื่อนไขมาประมวลผลร่วมกันแบบ
แอนด์ (and) คือ ถ้า เงื่อนไขแรกและเงื่อนไขที่สองเป็นจริงทั้งคู่ ผลลัพธ์
ที่ได้จากการประมวลผลร่วมกันจะเป็นจริง แต่ถ้า เงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งหรือ
ทั้งคู่เป็นเท็จ ผลลัพธ์ที่ได้จากการมาประมวลผลร่วมกันจะเป็นเท็จ

-o เป็นการนำผลลัพธ์ของเงื่อนไขมาประมวลผลร่วมกันแบบออร์ (or)
คือ ถ้าเงื่อนไขแรกและ เงื่อนไขที่สองเป็นเท็จทั้งคู่ ผลลัพธ์ที่ได้จากการ
ประมวลผลร่วมกันจะเป็นเท็จ แต่ถ้าเงื่อนไขใดเงื่อนไข หนึ่งเป็นจริง
ผลลัพธ์ที่ได้จากการประมวลผลร่วมกันเป็นจริง

ถ้าเราใช้การประมวลแบบ $-a$ และ $-o$ ร่วมกันแล้ว เชลล์จะให้ความสำคัญกับแบบ $-a$ มากกว่า คือ จะประมวลผลแบบ $-a$ ก่อน แล้วค่อยนำผลลัพธ์ที่ได้มาประมวลผลกับแบบ $-o$ อีกครั้ง

เพื่อให้เข้าใจเรื่องการสร้างเงื่อนไข ให้พิจารณาจากตัวอย่างที่แสดงไว้ในรูปที่ 8.1 ซึ่งเมื่อสร้าง เงื่อนไขเสร็จแล้วจะสามารถตรวจสอบผลลัพธ์ของเงื่อนไขได้โดยใช้คำสั่ง `echo $?` ถ้าผลลัพธ์ของ เงื่อนไขเป็นจริงก็จะให้ค่า 0 ออกมา แต่ถ้าเงื่อนไขเป็นเท็จจะให้ค่า 1 ออกมาแทน

รูปที่ 8.1 ตัวอย่างการใช้คำสั่ง `test` ที่กล่าวผ่านมา

ข้างต้นนั้น เป็นวิธีการสร้างเงื่อนไข ต่อไปจะมาทำความเข้าใจคำสั่งที่จะนำมาใช้ ในการควบคุมทิศทางการทำงานของเชลล์สคริปต์ ซึ่งคำสั่งที่ใช้ในการควบคุมนี้บางคำสั่งก็ต้องใช้ ความรู้ในการสร้างเงื่อนไขที่ได้ศึกษากันมาแล้ว โดยคำสั่งต่าง ๆ มีดังนี้

- if – then – else
- while
- until
- for
- case
- select

คำสั่งทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้จะมีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกัน บางคำสั่งจะทำงานแบบวน ไปเรื่อย ๆ แต่บางคำสั่งก็จะทำงานเพียงครั้งเดียว ซึ่งเนื้อหาในหัวข้อต่อไปกล่าวถึงคำสั่งเหล่านี้

8.2. คำสั่ง if - then

- else รูปแบบการใช้

คำสั่ง

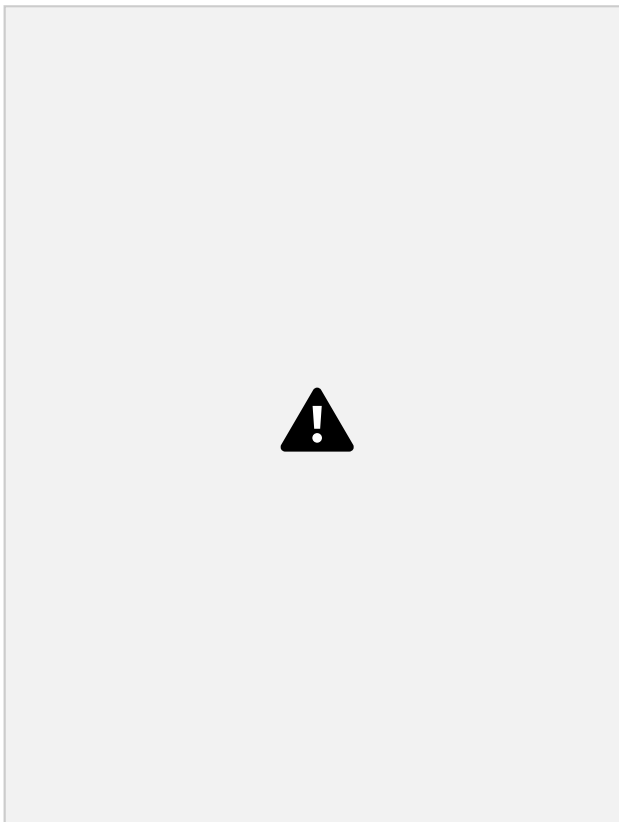
if เงื่อนไข then

ชุดคำสั่ง

[elif เงื่อนไข then ชุดคำสั่ง]

[else ชุดคำสั่ง] fi จากรูปแบบของคำสั่งด้านบนหลัง if จะตามด้วยเงื่อนไขที่ระบุ, โดยถ้าเงื่อนไขเป็นจริงก็จะ ทำงานในชุดคำสั่งหลัง then แต่ถ้าเงื่อนไขเป็นเท็จก็จะไปทำงานในชุดคำสั่งหลัง else แทน แต่ถ้าหาก ไม่ได้กำหนด else ไว้ก็จะไม่มีการทำคำสั่งใด ๆ ในกรณีที่เงื่อนไขเป็นเท็จส่วน elif นั้นจะใช้ในกรณีที่ เงื่อนไขที่ if เป็นเท็จก็จะมาตรวจสอบเงื่อนไขที่ elif อีกทีหนึ่ง ซึ่งถ้าเป็นจริงก็จะทำงานในชุดคำสั่งหลัง then ที่อยู่ต่อจาก elif แทน

รูปที่ 8.2 การทำงานของคำสั่ง if - then - else

ตัวอย่างไฟล์ Ex1 การใช้คำสั่ง if - then - else

```
if [ $# = 0 ] then echo " Usage : Ex1 your_name " elif  
[ $1 = 'David' ] then echo " David, Please contact me  
now. " else echo " Hello, $1. " fi
```

เมื่อเรียกให้สคริปต์ในตัวอย่างทำงาน ผลลัพธ์จะเป็นดังรูปที่ 8.3

รูปที่ 8.3 ตัวอย่างผลลัพธ์การเรียกเชลล์สคริปต์

จากเชลล์สคริปต์ตามตัวอย่าง เมื่อเราเรียกให้เชลล์สคริปต์มีการทำงาน เชลล์สคริปต์จะ ตรวจสอบว่า ผู้ใช้ได้ป้อนอาร์กิวเมนต์มาด้วยหรือไม่ ถ้าไม่ (นั่นคือ \$# เป็น 0) จะแสดงข้อความ “Usage : Ex1 your_name” ออกมา แต่ถ้าผู้ใช้ป้อนอาร์กิวเมนต์มาด้วย ก็จะตรวจสอบว่าเป็น David หรือไม่ ถ้าใช่ก็จะแสดงข้อความว่า “David, Please contact me now.” แต่ถ้าไม่ใช่ก็จะแสดง ข้อความว่า “Hello, ชื่อที่ป้อนเข้ามา” แทน นอกจากหลังคำสั่ง if จะตามด้วยเงื่อนไขแล้ว เรายังใช้คำสั่งต่าง ๆ แทนเงื่อนไขได้ด้วย โดยถ้า คำสั่งที่กำหนดไว้หลัง if ทำได้สำเร็จก็จะให้ค่าเป็นจริง และจะทำคำสั่งหลัง then แต่ถ้าทำคำสั่งไม่สำเร็จก็จะให้ค่าเท็จออกมา และจะทำคำสั่งหลัง else แทน เราสามารถนำคำสั่งหลาย ๆ คำสั่งมาสร้าง เป็นเงื่อนไขรวมกันได้โดยจะใช้

สัญลักษณ์ || แทนออร์ และใช้สัญลักษณ์ && แทนแอนด์ ตัวอย่าง

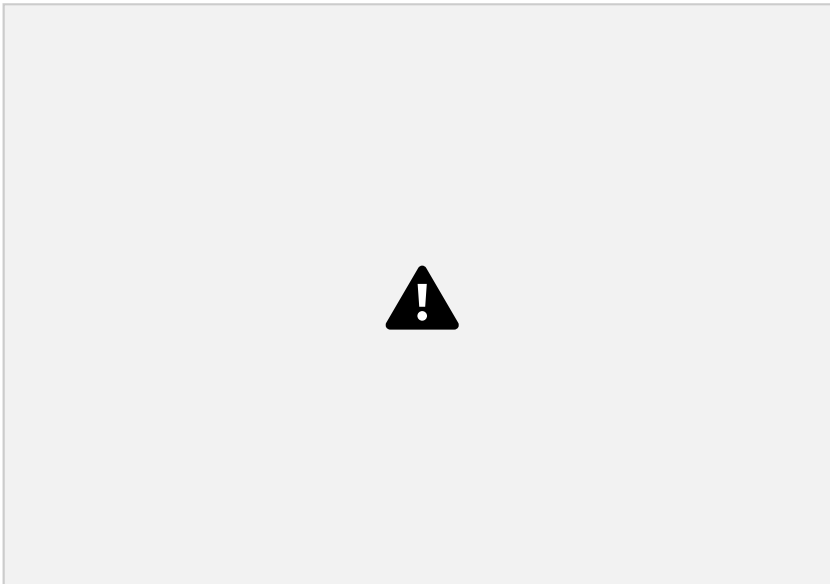
งไฟล์ Ex2

```
if cd /book 2>/dev/null && ls /book/unix.txt > /dev/null 2>&1 then echo " Have unix.txt in book's directory." else echo " Don't have /book/unix.txt or book's directory." fi
```

เมื่อสร้างเชลล์สคริปต์ตามตัวอย่างแล้วตั้งชื่อเชลล์สคริปต์ว่า Ex2 จาก

นั่นเรียกคำสั่งของไฟล์ สคริปต์ โดยเริ่มแรกเชลล์สคริปต์จะทำการตรวจสอบว่ามีไดเรกตอรี book หรือไม่ โดยใช้คำสั่ง `cd book` ในการตรวจสอบ และ จะทำการเรียกคำสั่ง `ls/book/unix.txt` ถ้าทั้งสองคำสั่งทำสำเร็จ ก็จะ ทำงานใน ชุดคำสั่งหลัง `then` แต่ถ้ามีคำสั่งใดคำสั่งหนึ่งที่ไม่สำเร็จ ก็จะทำคำสั่ง หลัง `else` แทนส่วน คำสั่ง `ls/book/unix.txt` นั้นเป็นคำสั่งที่จะให้ผลลัพธ์ออกมา ดังนั้นถ้าเราไม่ทำการรีไดเรกชันผลลัพธ์ที่ได้ให้ไปที่ใดที่หนึ่งแล้วก็จะเกิด ข้อผิดพลาดขึ้น ซึ่งจากตัวอย่างจะทำการรีไดเรกชันลงไฟล์ `/dev/null` ซึ่ง ไฟล์ นั้นจะเปรียบเสมือนถังขยะของระบบนั่นเอง ส่วนข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิด ขึ้น ก็ทำการรีไดเรกชัน ไปเก็บไว้ที่ไฟล์ `/dev/null` เช่นกัน

รูปที่ 8.4 การเรียกใช้สคริปต์ Ex2 ตามตัวอย่าง

8.3. คำสั่ง

while รูปแบบ

การใช้คำสั่ง

while เงื่อนไข do

 ชุดคำสั่ง

done

จากรูปแบบของคำสั่ง while นี้ เซลล์จะทำการตรวจสอบเงื่อนไขที่ระบุไว้หลัง while โดย เงื่อนไขเป็นจริงก็จะทำงานในชุดคำสั่งที่ระบุไว้หลัง do จนถึง done แล้วก็กลับไปตรวจสอบ เงื่อนไขหลัง while อีกครั้งหนึ่ง ถ้ายังเป็นจริงอีกก็จะไปทำชุดคำสั่งนั้นอีก โดยจะทำงานอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าผลลัพธ์ของเงื่อนไขหลัง while จะเป็นเท็จ

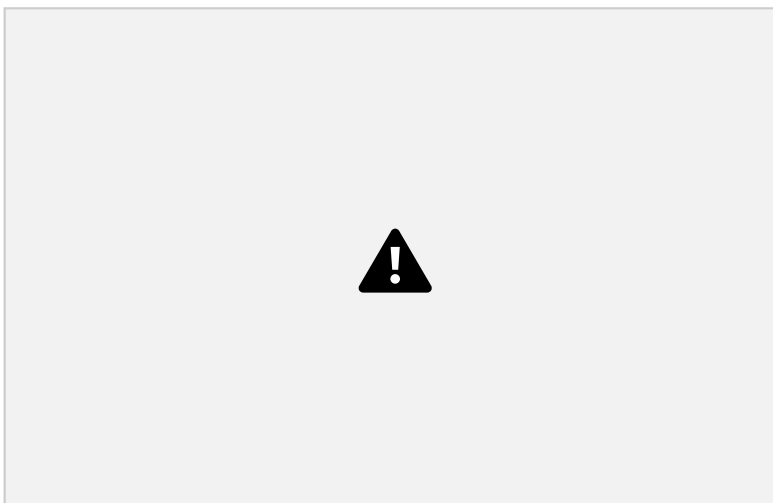
รูปที่ 8.5 การทำงานของ while

ตัวอย่างไฟล์ Ex3

```
command=$1 path=$PATH: while [ $path ] do  
    cd ${path%%:*} 2>/dev/null result=`ls $1 2>/dev/null` if [ -n "$result" ]  
    then  
        echo " Have $1 in ${path%%:*} " fi path=${path#*:}  
done
```

ตัวอย่างนี้เป็นเชลล์สคริปต์ Ex3 จะใช้ในการตรวจสอบว่าคำสั่งที่ต้องการ
การนั้นอยู่ในไดเรกตอรีใดที่ระบุไว้ในตัวแปร path ฉะนั้นการใช้เชลล์สคริปต์
Ex3 นี้จะต้องตามด้วยอาร์กิวเมนต์ 1 ตัวซึ่งเป็น คำสั่งที่ต้องการทราบว่าอยู่ใน
ไดเรกตอรีไหน

รูปที่ 8.6 ผลการทำงานของสคริปต์ Ex3 การทำงานของเชลล์สคริปต์นี้มี
ขั้นตอนดังนี้ โดยเริ่มแรกจะทำการเก็บค่าอาร์กิวเมนต์ ซึ่งเป็น ชื่อคำสั่ง
เก็บลงตัวแปรชื่อ command ต่อมาก็สร้างตัวแปร path ซึ่งเก็บค่าในตัวแปร
PATH ของระบบ แล้วเติมเครื่องหมาย : เข้าไปที่ท้ายสุดของตัวแปร
หลังจากนั้นก็จะเข้าสู่ loop while ซึ่งเงื่อนไขของ loop นี้ คือจะทำงานไปเรื่อย
ๆ ตราบเท่าที่ตัวแปร path ยังมีค่าที่ไม่เท่ากับ null อยู่เมื่อเข้ามาใน loop แล้ว
ก็จะทำ การย้ายไดเรกตอรีไปอยู่ที่ \${path%%:*} โดย \${path%%:*} จะเก็บค่า

พารามิเตอร์แรกของตัวแปร PATH และตัวแปร result จะเก็บค่าที่ได้จากการทำคำสั่ง ls \$1 2>/dev/ เมื่อทำการ ls แล้ว ถ้าคำสั่งนี้มีอยู่ก็จะแสดงชื่อคำสั่งนั้นออกมาอีกครั้งแล้วเก็บลงตัวแปร result แต่ถ้าไม่คำสั่งนี้ในไดเรกทอรีตัวแปร result ก็จะเป็น null ส่วนข้อความแสดงความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้นั้นจะถูกส่งไปเก็บที่ /dev/null เมื่อได้ค่าตัวแปร result เรียบร้อยแล้ว ก็จะมีการตรวจสอบค่าในตัวแปร result ว่าเป็น null หรือไม่

ซึ่งถ้าไม่เป็นก็จะสรุปได้ว่ามีคำสั่งที่กำหนดอยู่ในไคเร็กตอรีนี้จริง ก็จะ
แสดงข้อความออกทางหน้าจอ ต่อมาก็จะเปลี่ยนค่าตัวแปร path ใหม่โดยจะ
ตัดไคเร็กตอรีที่ได้ทำการตรวจสอบไปแล้วออก แล้ว กลับไปตรวจสอบเงื่อน
ไขเพื่อเข้าสู่ลูป while อีกครั้ง โดยมันจะทำงานอยู่ในลูปจนกระทั่งค่าในตัวแปร path เป็น null

8.4. คำสั่ง until

รูปแบบการใช้

คำสั่ง

until เงื่อนไข do

ชุดคำสั่ง

done

การทำงานของคำสั่ง until นี้จะทำงานคล้ายกับคำสั่ง while แต่จะทำงานในลักษณะตรงข้าม กัน คือ ถ้าทำงานมาถึงลูป until เมื่อไหร่ จะทำการตรวจสอบเงื่อนไขหลัก until ถ้าเงื่อนไขเป็นเท็จก็จะ ทำงานในชุดคำสั่งหลัง do ไปจนถึง done หลังจากนั้นก็จะมาตรวจสอบเงื่อนไขหลัง until อีกครั้ง ถ้าเป็นจริงก็จะหลุดออกจากลูป แต่ถ้าเงื่อนไขเป็นเท็จก็จะทำงานในชุดคำสั่งไปเรื่อย ๆ จนกว่าผลลัพธ์ของ เงื่อนไขหลัง until จะเป็นจริง

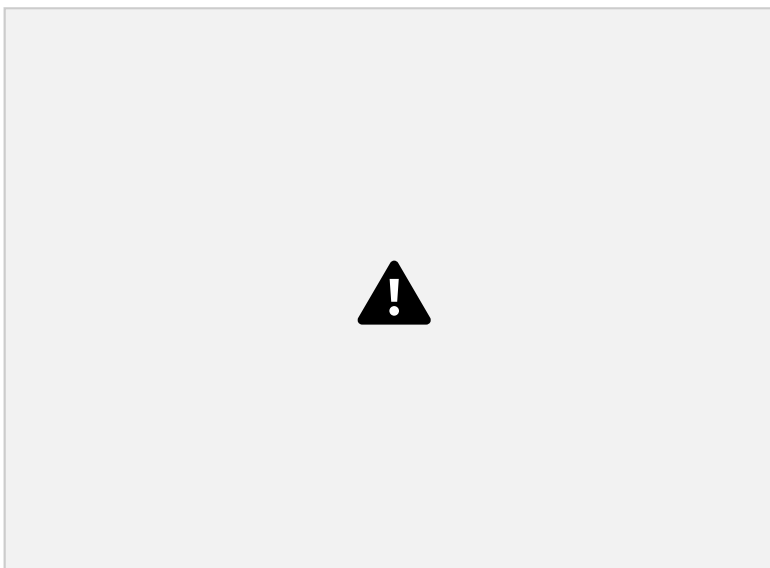
รูปที่ 8.7 การทำงานของลูป until ตัวอย่างไฟล์ Ex4


```
n=0 until [ $n -ge 5 ] do
  echo " $n. Now, variable is less than 5. "  n=`expr $n +
1` done  echo " $n. Now, variable is not less than 5. "
```

ตัวอย่างนี้เป็นตัวอย่างง่าย ๆ เมื่อเรียกใช้เชลล์สคริปต์ Ex4 นี้ เชลล์สคริปต์จะตรวจสอบค่าของ ตัวแปร n ซึ่งเริ่มแรกกำหนดให้เป็น 0 ถ้าทราบใดที่ค่าของตัวแปร n ยังน้อยกว่า 5 อยู่ก็จะแสดงข้อความ ว่า “Now, variable is less than 5.” ไปเรื่อย ๆ จนกว่าค่าของตัวแปร n จะมากกว่าหรือเท่ากับ 5

รูปที่ 8.8 ผลการทำงานของเชลล์สคริปต์ Ex4

8.5. คำสั่ง for รูป

แบบการใช้คำสั่ง

```
for name [ in list] do
    ชุดคำสั่ง
done
```

การทำงานของรูป for นี้จะพิจารณาจากค่าของ name ถ้าตัวแปร name ยังมีค่าเก็บอยู่ที่ไม่ใช่ค่า null ก็จะเข้าไปทำงานในชุดคำสั่งที่กำหนด แต่ถ้าค่าในตัวแปร name เป็น null แล้วก็จะหลุดออก จากรูป for ทันที ส่วน in list จะมีหรือไม่ก็ได้ โดยถ้ามีจะหมายความว่าให้นำค่าที่ถูกเก็บอยู่ใน list มา เป็นค่า

ของ name แต่ถ้าไม่ได้กำหนด in list ก็จะหมายถึงให้นำค่าของตัวแปร name มา
จากอาร์กิวเมนต์ที่ถูกป้อนเข้ามาพร้อมกับเซลล์สคริปต์

รูปที่ 8.9 การทำงานของ loop

for ตัวอย่างไฟล์ Ex5


```
i=1
    echo "This shell script have $# arguments..."
for vari
do
    echo "Arguments $i is $vari"
    i=`expr $i+1`
done
```

เชลล์สคริปต์ Ex5 จะทำการรับค่าอาร์กิวเมนต์ที่ถูกป้อนมากับการทำงานของเชลล์สคริปต์ แล้ว แสดงผลออกมาว่ามีอาร์กิวเมนต์ทั้งหมดกี่ตัว และมีอะไรบ้าง โดยใช้คุณสมบัติของลูป for เข้าช่วย

รูปที่ 8.10 ผลการทำงานของเชลล์สคริปต์ Ex5

8.6. คำสั่ง case

รูปแบบการใช้

คำสั่ง

```
case name in choice 1 )
    ชุดคำสั่ง
1
;;
choice 2 )
    ชุดคำสั่ง2
;;
*)
    ชุดคำสั่งสุดท้าย
;;
esac
```

สำหรับคำสั่ง case นี้ จะทำการนำค่าที่เก็บอยู่ในตัวแปร name มาทำการตรวจสอบว่าตรงกับ ตัวเลือกใดที่ได้กำหนดไว้ใน choice ถ้าค่าของตัวแปร name นี้ตรงกับเงื่อนไขใดก็จะทำงานใน ชุดคำสั่งของตัวเลือกนั้น และแต่ละชุดคำสั่งของแต่ละตัวเลือกจะต้องจบด้วยเครื่องหมาย ;;

สำหรับตัวเลือกนั้นสามารถจะกำหนดเป็นค่าเดียว หรือหลายค่าก็ได้ โดยใช้เครื่องหมาย | คั่น ระหว่างค่า 2 ค่าที่นำมาใช้เป็นตัวเลือก นอกจากนี้ยังสามารถนำคุณสมบัติของไวด์การ์ด * หรือ ? หรือการ กำหนดค่าเป็นช่วงโดยใช้อย่าง [...] มาช่วยในการกำหนดตัวเลือกได้ด้วย และตัวเลือกสุดท้ายมักจะกำหนดให้เป็น * เพื่อว่าถ้าค่าของตัวแปร name ไม่ตรงกับตัวเลือกใดที่ผ่าน มาเลยก็ให้ทำงานใน ชุดคำสั่งที่กำหนดไว้ในชุดคำสั่งสุดท้ายแทน

รูปที่ 8.11 การทำงานของเงื่อนไข case ตัวอย่างไฟล์ Ex6


```
echo "Are you Daved? (y/n)" read ans case $ans in
y|Y) echo "You are in my group."
;; n|N) echo "You are in John's group"
;; *) echo "Please enter y or n only" ;;
esac
```

เมื่อเรียกใช้งานเชลล์สคริปต์ Ex6 จะมีผลลัพธ์ดังรูปที่ 8.12
รูปที่ 8.12 การทำงานของเชลล์สคริปต์ไฟล์ Ex6 ตัวอย่าง

Ex6 นี้จะแตกต่างกับตัวอย่างที่ผ่าน ๆ มาเล็กน้อยตรงที่ในตัวอย่างจะเป็นตัวอย่างเชลล์สคริปต์ที่มีการโต้ตอบกับผู้ใช้ โดยเชลล์สคริปต์จะมีคำถาม ถามผู้ใช้แล้วให้ผู้ใช้ตอบ ถ้าคำตอบของผู้ใช้ ตรงกับตัวเลือกใด ก็ทำงานในชุดคำสั่งที่กำหนดไว้ สำหรับตัวเลือกที่ได้กำหนดไว้ในเชลล์นั้นจะใช้เครื่องหมาย | เข้ามาช่วยเพื่อให้แต่ละตัวเลือกนั้นมีค่าของตัวเลือกได้หลายค่า

8.7. คำสั่ง select

รูปแบบการใช้

คำสั่ง

select name [in list] do

ชุดคำสั่ง

done

คำสั่ง select นี่เป็นคำสั่งที่ไม่ค่อยจะมีการนำมาใช้กันเท่ากับคำสั่งที่ผ่

ามา เพราะคำสั่ง select นี้ไม่สามารถใช้ได้กับทุกเซลล์เหมือนกับคำสั่งที่ผ่

ามา แต่สามารถใช้ได้เฉพาะกับคอร์นเซลล์ และบอร์นอะเซลล์ตั้งแต่เวอร์

ชัน 1.14 ขึ้นไปเท่านั้น

โดยที่คำสั่ง select จะเป็นคำสั่งที่ช่วยในการสร้างเมนูให้กับผู้ใช้ตามค่า

ของตัวแปร `name` ที่ให้มา หรือถ้ามีการกำหนด `in list` มาด้วย ก็จะนำค่าใน `list` นี้มาสร้างเป็นเมนู โดยจะมีค่าเริ่มต้นตั้งแต่ '1' ไปเรื่อย ๆ เมื่อสร้างเป็นเมนูเรียบร้อยแล้วก็จะขึ้นพร้อมป้อนเพื่อรอรับค่าผู้ใช้ต้องการจะเลือก โดยพร้อมป้อนที่รอรับค่านี้จะได้มาจากค่าที่ถูกกำหนดไว้ในตัวแปรระบบ `PS3` เมื่อผู้ใช้ทำการป้อนค่าตัวเลือกที่ต้องการ แล้ว เซลล์ก็จะนำค่านั้นไปทำในชุดคำสั่งที่ระบุไว้หลัง `do` จนถึง `done`

รูปที่ 8.13 การทำงานของคำสั่ง

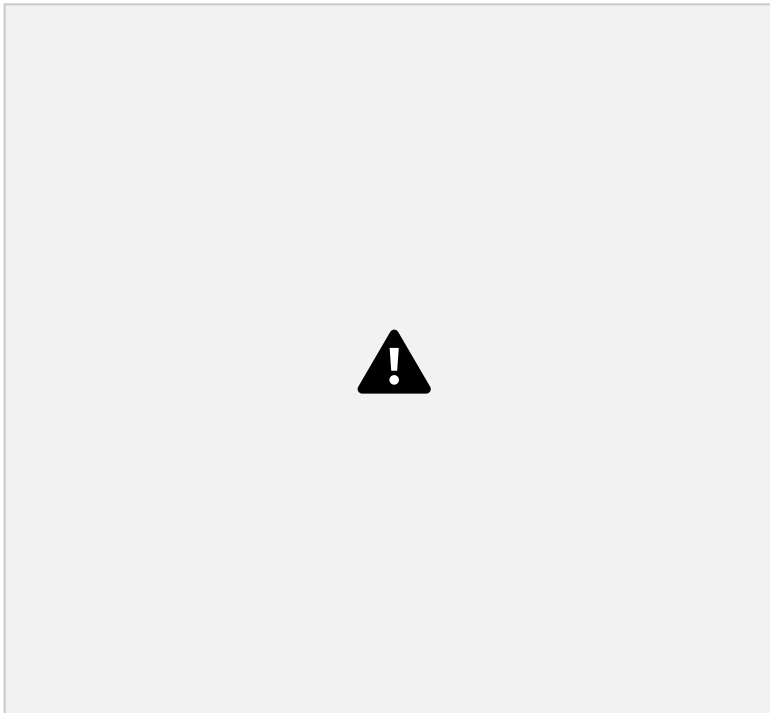
select ตัวอย่างไฟล์ Ex7


```
PS3='directory is ' direct="/usr /bin /home" select choice in $direct do
    if [ $choice ]
        then echo "You choose $choice" ls -la $choice break
else echo 'invalid directory' fi done
```

สร้างเชลล์สคริปต์ตามตัวอย่างแล้วตั้งชื่อเชลล์สคริปต์นี้ว่า Ex7 แล้ว

ลองรันเชลล์สคริปต์นี้ดู จะได้ผลรันเชลล์สคริปต์นี้ดูจะได้ดังรูปที่ 8.14

รูปที่ 8.14 ผลการทำงานของเซลล์สคริปต์ Ex7 สำหรับการทำ

งานของเซลล์สคริปต์นี้ เริ่มแรกเป็นช่วงของการกำหนดค่าโดยค่าของ PS3 จะเป็นค่าที่จะนำไปใช้เป็นพร้อมปีสำหรับรอรับค่าจากผู้ใช้ หลังจากนั้นก็ทำการสร้างเมนูตามค่าที่ได้กำหนดไว้ในตัวแปร \$direct และก็จะมีพร้อมปีขึ้นมาเพื่อรอรับค่าจากผู้ใช้ เมื่อผู้ใช้ป้อนตัวเลือกเข้าไป แล้ว ซึ่งถ้าเป็นตัวเลือกที่อยู่ในช่วงที่ถูกต้องแล้ว เซลล์ก็จะนำตัวเลือกไปทำงานกับชุดคำสั่งหลัง do จนถึง done แต่ถ้าผู้ใช้ป้อนค่าตัวเลือกที่ไม่ได้อยู่ในช่วงที่กำหนดแล้วก็จะไปทำคำสั่งหลัง else แทน ส่วนคำสั่ง break ที่อยู่เป็นคำสั่งสั่งสุดท้ายของชุดคำสั่งหลัง do นั้นมีไว้เพื่อให้เซลล์ทำงานคำสั่ง select เพียงครั้งเดียว เพราะถ้าไม่มีคำสั่ง break แล้วละก็เมื่อเซลล์ทำงานในชุดคำสั่งหลัง do เรียบร้อยแล้ว ก็จะ กลับไปที่พร้อมปีเพื่อรอรับค่าใหม่อีกครั้ง โดยจะวนลูปอย่างนี้ไปไม่รู้จบ

8.8. คำสั่ง break

คำสั่งที่ผ่านมามีค่าเป็นค่าที่ทำงานขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่กำหนดไป แต่ยังมีคำสั่งบาง คำสั่งจะใช้ในการควบคุมทิศทางการทำงานของเซลล์สคริปต์ให้โดยไม่ขึ้นกับเงื่อนไข โดยคำสั่งเหล่านี้คือ break และ continue

เมื่อเซลล์สคริปต์ทำงานมาถึงบรรทัดที่มีคำสั่ง break อยู่ก็จะหลุดออกจากกลุ่มที่ทำงานอยู่ทันที ให้ลองสังเกตจากตัวอย่างที่ผ่านมา ในรูปของ select ถ้าเราเอาคำสั่ง break ออก เซลล์สคริปต์ก็จะทำงานวนไปเรื่อยๆ ไม่รู้จบ แต่เมื่อใส่คำสั่ง break เข้าไปแล้ว เมื่อเซลล์สคริปต์ทำงานมาถึงบรรทัดนี้ก็จะออกจากกลุ่ม select ทันที

8.9. คำสั่ง continue

คำสั่งนี้จะมีการทำงานที่ตรงข้ามกับคำสั่ง `break` คือ เมื่อเซลล์สคริปต์ทำงานมาถึงคำสั่ง `continue` แล้ว ก็จะกลับไปทำงานในรอบต่อไปของลูปแทน โดยจะไม่สนใจคำสั่งที่อยู่หลังคำสั่ง `continue` ของลูปนั้นเลย

「恕□□ 踞劈島」□「b 万✎□■□(가)□D(가)」緊

[illegible][illegible]

嫵□□腓Ô ĩb□□腓□□『h(가)□鬻(가)Ÿ✎(가)h𐄂Ôᄇ(가)繫□Ÿ鬻(가)

[illegible]

亨：□(가)□Ǿ(가) □-□鷲(가)□(가)□ô□□眇□ r r□fŷ'-亨□ìb □□蹶

唸 ◯ ŷ 鸞 (가) 𐄂 𐄃 𐄄 𐄅 𐄆 𐄇 𐄈 𐄉 𐄊 𐄋 𐄌 𐄍 𐄎 𐄏 𐄐 𐄑 𐄒 𐄓 𐄔 𐄕 𐄖 𐄗 𐄘 𐄙 𐄚 𐄛 𐄜 𐄝 𐄞 𐄟 𐄠 𐄡 𐄢 𐄣 𐄤 𐄥 𐄦 𐄧 𐄨 𐄩 𐄪 𐄫 𐄬 𐄭 𐄮 𐄯 𐄰 𐄱 𐄲 𐄳 𐄴 𐄵 𐄶 𐄷 𐄸 𐄹 𐄺 𐄻 𐄼 𐄽 𐄾 𐄿 𐅀 𐅁 𐅂 𐅃 𐅄 𐅅 𐅆 𐅇 𐅈 𐅉 𐅊 𐅋 𐅌 𐅍 𐅎 𐅏 𐅐 𐅑 𐅒 𐅓 𐅔 𐅕 𐅖 𐅗 𐅘 𐅙 𐅚 𐅛 𐅜 𐅝 𐅞 𐅟 𐅠 𐅡 𐅢 𐅣 𐅤 𐅥 𐅦 𐅧 𐅨 𐅩 𐅪 𐅫 𐅬 𐅭 𐅮 𐅯 𐅰 𐅱 𐅲 𐅳 𐅴 𐅵 𐅶 𐅷 𐅸 𐅹 𐅺 𐅻 𐅼 𐅽 𐅾 𐅿 𐆀 𐆁 𐆂 𐆃 𐆄 𐆅 𐆆 𐆇 𐆈 𐆉 𐆊 𐆋 𐆌 𐆍 𐆎 𐆏 𐆐 𐆑 𐆒 𐆓 𐆔 𐆕 𐆖 𐆗 𐆘 𐆙 𐆚 𐆛 𐆜 𐆝 𐆞 𐆟 𐆠 𐆡 𐆢 𐆣 𐆤 𐆥 𐆦 𐆧 𐆨 𐆩 𐆪 𐆫 𐆬 𐆭 𐆮 𐆯 𐆰 𐆱 𐆲 𐆳 𐆴 𐆵 𐆶 𐆷 𐆸 𐆹 𐆺 𐆻 𐆼 𐆽 𐆾 𐆿 𐇀 𐇁 𐇂 𐇃 𐇄 𐇅 𐇆 𐇇 𐇈 𐇉 𐇊 𐇋 𐇌 𐇍 𐇎 𐇏 𐇐 𐇑 𐇒 𐇓 𐇔 𐇕 𐇖 𐇗 𐇘 𐇙 𐇚 𐇛 𐇜 𐇝 𐇞 𐇟 𐇠 𐇡 𐇢 𐇣 𐇤 𐇥 𐇦 𐇧 𐇨 𐇩 𐇪 𐇫 𐇬 𐇭 𐇮 𐇯 𐇰 𐇱 𐇲 𐇳 𐇴 𐇵 𐇶 𐇷 𐇸 𐇹 𐇺 𐇻 𐇼 𐇽 𐇾 𐇿 𐈀 𐈁 𐈂 𐈃 𐈄 𐈅 𐈆 𐈇 𐈈 𐈉 𐈊 𐈋 𐈌 𐈍 𐈎 𐈏 𐈐 𐈑 𐈒 𐈓 𐈔 𐈕 𐈖 𐈗 𐈘 𐈙 𐈚 𐈛 𐈜 𐈝 𐈞 𐈟 𐈠 𐈡 𐈢 𐈣 𐈤 𐈥 𐈦 𐈧 𐈨 𐈩 𐈪 𐈫 𐈬 𐈭 𐈮 𐈯 𐈰 𐈱 𐈲 𐈳 𐈴 𐈵 𐈶 𐈷 𐈸 𐈹 𐈺 𐈻 𐈼 𐈽 𐈾 𐈿 𐉀 𐉁 𐉂 𐉃 𐉄 𐉅 𐉆 𐉇 𐉈 𐉉 𐉊 𐉋 𐉌 𐉍 𐉎 𐉏 𐉐 𐉑 𐉒 𐉓 𐉔 𐉕 𐉖 𐉗 𐉘 𐉙 𐉚 𐉛 𐉜 𐉝 𐉞 𐉟 𐉠 𐉡 𐉢 𐉣 𐉤 𐉥 𐉦 𐉧 𐉨 𐉩 𐉪 𐉫 𐉬 𐉭 𐉮 𐉯 𐉰 𐉱 𐉲 𐉳 𐉴 𐉵 𐉶 𐉷 𐉸 𐉹 𐉺 𐉻 𐉼 𐉽 𐉽 𐉾 𐉿 𐊀 𐊁 𐊂 𐊃 𐊄 𐊅 𐊆 𐊇 𐊈 𐊉 𐊊 𐊋 𐊌 𐊍 𐊎 𐊏 𐊐 𐊑 𐊒 𐊓 𐊔 𐊕 𐊖 𐊗 𐊘 𐊙 𐊚 𐊛 𐊜 𐊝 𐊞 𐊟 𐊠 𐊡 𐊢 𐊣 𐊤 𐊥 𐊦 𐊧 𐊨 𐊩 𐊪 𐊫 𐊬 𐊭 𐊮 𐊯 𐊰 𐊱 𐊲 𐊳 𐊴 𐊵 𐊶 𐊷 𐊸 𐊹 𐊺 𐊻 𐊼 𐊽 𐊾 𐊿 𐋀 𐋁 𐋂 𐋃 𐋄 𐋅 𐋆 𐋇 𐋈 𐋉 𐋊 𐋋 𐋌 𐋍 𐋎 𐋏 𐋐 𐋑 𐋒 𐋓 𐋔 𐋕 𐋖 𐋗 𐋘 𐋙 𐋚 𐋛 𐋜 𐋝 𐋞 𐋟 𐋠 𐋡 𐋢 𐋣 𐋤 𐋥 𐋦 𐋧 𐋨 𐋩 𐋪 𐋫 𐋬 𐋭 𐋮 𐋯 𐋰 𐋱 𐋲 𐋳 𐋴 𐋵 𐋶 𐋷 𐋸 𐋹 𐋺 𐋻 𐋼 𐋽 𐋾 𐋿 𐌀 𐌁 𐌂 𐌃 𐌄 𐌅 𐌆 𐌇 𐌈 𐌉 𐌊 𐌋 𐌌 𐌍 𐌎 𐌏 𐌐 𐌑 𐌒 𐌓 𐌔 𐌕 𐌖 𐌗 𐌘 𐌙 𐌚 𐌛 𐌜 𐌝 𐌞 𐌟 𐌠 𐌡 𐌢 𐌣 𐌤 𐌥 𐌦 𐌧 𐌨 𐌩 𐌪 𐌫 𐌬 𐌭 𐌮 𐌯 𐌰 𐌱 𐌲 𐌳 𐌴 𐌵 𐌶 𐌷 𐌸 𐌹 𐌺 𐌻 𐌼 𐌽 𐌾 𐌿 𐍀 𐍁 𐍂 𐍃 𐍄 𐍅 𐍆 𐍇 𐍈 𐍉 𐍊 𐍋 𐍌 𐍍 𐍎 𐍏 𐍐 𐍑 𐍒 𐍓 𐍔 𐍕 𐍖 𐍗 𐍘 𐍙 𐍚 𐍛 𐍜 𐍝 𐍞 𐍟 𐍠 𐍡 𐍢 𐍣 𐍤 𐍥 𐍦 𐍧 𐍨 𐍩 𐍪 𐍫 𐍬 𐍭 𐍮 𐍯 𐍰 𐍱 𐍲 𐍳 𐍴 𐍵 𐍶 𐍷 𐍸 𐍹 𐍺 𐍻 𐍼 𐍽 𐍾 𐍿 𐎀 𐎁 𐎂 𐎃 𐎄 𐎅 𐎆 𐎇 𐎈 𐎉 𐎊 𐎋 𐎌 𐎍 𐎎 𐎏 𐎐 𐎑 𐎒 𐎓 𐎔 𐎕 𐎖 𐎗 𐎘 𐎙 𐎚 𐎛 𐎜 𐎝 𐎞 𐎟 𐎠 𐎡 𐎢 𐎣 𐎤 𐎥 𐎦 𐎧 𐎨 𐎩 𐎪 𐎫 𐎬 𐎭 𐎮 𐎯 𐎰 𐎱 𐎲 𐎳 𐎴 𐎵 𐎶 𐎷 𐎸 𐎹 𐎺 𐎻 𐎼 𐎽 𐎾 𐎿 𐏀 𐏁 𐏂 𐏃 𐏄 𐏅 𐏆 𐏇 𐏈 𐏉 𐏊 𐏋 𐏌 𐏍 𐏎 𐏏 𐏐 𐏑 𐏒 𐏓 𐏔 𐏕 𐏖 𐏗 𐏘 𐏙 𐏚 𐏛 𐏜 𐏝 𐏞 𐏟 𐏠 𐏡 𐏢 𐏣 𐏤 𐏥 𐏦 𐏧 𐏨 𐏩 𐏪 𐏫 𐏬 𐏭 𐏮 𐏯 𐏰 𐏱 𐏲 𐏳 𐏴 𐏵 𐏶 𐏷 𐏸 𐏹 𐏺 𐏻 𐏼 𐏽 𐏾 𐏿 𐐀 𐐁 𐐂 𐐃 𐐄 𐐅 𐐆 𐐇 𐐈 𐐉 𐐊 𐐋 𐐌 𐐍 𐐎 𐐏 𐐐 𐐑 𐐒 𐐓 𐐔 𐐕 𐐖 𐐗 𐐘 𐐙 𐐚 𐐛 𐐜 𐐝 𐐞 𐐟 𐐠 𐐡 𐐢 𐐣 𐐤 𐐥 𐐦 𐐧 𐐨 𐐩 𐐪 𐐫 𐐬 𐐭 𐐮 𐐯 𐐰 𐐱

[illegible][illegible]

Đ 𐄣 □ h(가) 椅 [𐄢 𐄡] 築 Δ I Ÿ 鷲 (가) f 踞 𐄣 □ i b □ (가) □ 螻 h 劈

△ 𠂇 □ □ 𠂇 𠂇

[illegible]

-恕□□ 踞𣪠𣪠^r_止 Ḑ(가) -眄-𣪠Ḑ繫□^fƳ'-乏D**i**b □蓀碯(ㄱ) i'b(가)
ħ'i'b 丐☞□■□(가)□

